

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

VI. Practicæ Resolutiones circa prædicta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

tributum soluat tanquam ex obligatione, priuilegium per vsum contrarium amittit.

29. *Quandonam potero priuilegio meo renunciare?* Quando illud præcipue in bonum, seu commodum priuatum cedit; quia nullus cogitur inuitus beneficium acceptare. Sin priuilegium concessum sit boni communis intuitu, non possum priuatus illi renunciare, etiamsi in meum commodum redundet. v.g. nullus Clericus potest priuilegio Canonis, aut fori Clericis indulto renunciare. Idem proportione affirmo, quando priuilegium in fauorem plurium concessum est, ita vt commodum vnius ab aliorum commodis seiungi non possit.

30. *Priuilegium concessum communitati quandonam amitti videbitur?* Non quidem amittitur per vnum actum aut plures, si fiant à personis priuatis, absque autoritate & consensu communitatis: secus si à tota communitate fiant, seu de totius communitatis autoritate, & consensu; quia tunc communitas videtur suo iure cedere.

31. *Amittitur ne priuilegium per abusum?* Ipso facto non amittitur, regulariter loquendo; quia nullus tenetur à se priuilegium ante sententiam saltem declaratoriam criminis abdicare: nisi in iure verba inducentia ipso facto priuationem ob abusum, vel delictum habeantur. v. gr. Clericus Sodomitico vitio lapsus, excidit ipso facto à priuilegio clericali.

32. *Priuilegium præcisè ob aliquam actionem exercendam concessum, cessat ne, tali actione cessante?* Cessat; quia cessante causa, cessat effectus. v.g. Beneficiarius, qui priuilegium obtinuit percipiendi fructus beneficij pro eo tempore quo abest studiorum causa: quandiu studiis non vacat, fructus percipere non potest.

C A P V T . I V .

Praxis circa materiam de Priuilegiis, ex Schola Societatis IESV.

33. **D**ixisti priuilegium diuidi in personale, ac reale: §. vnic. Illudque immediatè concedi persona, eamque sequi: De priuilegiis non immediatè rei, qua aliquando est locus, & tunc extra illum priuilegijs hoc operatur: rogo, an priuilegio ciuitatis ciues absentes possint potiri? Ita planè, si persona habeat presentiam legalem.

Quo

Sanch. Quo pacto ex Sanchez de Matr. tom. 1. lib. 3. d. 18. num. 7. sententia priuilegio ciuitatis frui potest qui habet in ea domicilium, quamuis per aliquod breue tempus absit: quia in iure pro presenti reputatur.

34. Dubium adest, num priuilegium sit reale, an personale: quid gerendum? Putat Sanchez lib. 8. disq. 27. num. 4. personale reputandum; quia concurrente presumptione generali cum speciali, specialis debet praeualere. Quid si dubium vinci non possit, & ex parte habentis priuilegium stet possessio illius, ut realis? Reale censeretur debet priuilegium.

Pal. Reale censeretur debet priuilegium. Palaeus tom. 1. tract. 3. d. 4. p. 2. §. 1. n. 6.

35. Dubito, num aliquod priuilegium sit reuocatum: quid? Reuocatum non est praesumendum; quia in dubio melior conditio possidentis.

36. Priuilegium concessum non subdito est ne reuocabile? Negatiue affirmo cum Suario. Talia sunt, quae à secularibus Principibus conceduntur Ecclesiasticis.

Laym. Priuilegia, quae non uni personae, sed toti communitati, ut g. Clericorum, aut Regularium conceduntur, habent ne latam interpretationem? Affirmo cum Laymano, quia legibus communibus aequantur.

38. Quid si priuilegium huiusmodi sit contra ius commune? Amplam adhuc interpretationem habet, si motu proprio à Principe concessum sit; quia proprium Principis beneficium est ex certa scientia datum. Laymanus ita.

Laym. Si autem Principis priuilegium in alterius prauidicium tendat, vel scandali exhibeat occasionem? Strictè (cum eodem Laymano loquor) interpretandum; quia eatenus odiosum est.

40. In dubio num priuilegium aliquod sit reale, an personale, quid praestandum? Si est omnino fauorabile, quia nec iuri communi, nec particulari alicuius contrarium est, censendum reale, & extendendum; sin contra, censendum personale, & restringendum. Sentio cum Suario.

Suar. Possunt ne exempti, non obstante exemptionis priuilegio, cum Praelati sui consensu subicere se ordinario, dispensationem ab eo petendo in voti, iuramentis, & censuris? Possunt, quia priuilegium priuilegiato onerosum esse non debet Layman. ita.

Laym. Potest ne priuilegium ante acceptationem reuocari? Cum eodem Doctore posse existimo, si ex mera liberalitate emanauit: secus si ex debito officio conferentis.

43. Mibi priuilegium concessum est libros prohibitos legendi: uti

vni ne eo possum extra Diocesim, aut Prouinciam conferentis? Potes; quia est datum personæ. Sic Laymanus.

Laym.

44. Quonam modo stylus Principum concedentium priuilegia intelligendus est? Respondeo ex Laymano. Si Princeps priuilegium dederit sub hac verborum forma: Dum voluero: Quoad beneplacitum meum, eo mortuo, expirat; non item si dixerit, Donec reuocauero, dum aliud decreuero: neque si dicat, Quandiu Sedi placuerit; quia potestas Sedis transit ad successorem.

45. Potest ne Capitulum iuri, ac priuilegio renunciare? Non potest, si Ecclesiæ vtile ac honorificum sit. Et si Capitulum contra priuilegium faceret, vnus solus se opponere posset. Imò si omnes contra facerent, Superior, videlicet Episcopus deberet impedire, quatenus in damnum cedit Ecclesiæ. Ex eodem Doctore accepi.

Laym.

46. Amittuntur ne priuilegia per merum non usum? Priuilegia, quæ aliis onerosa sunt, amittuntur per non usum spatio decennij inter præsentis: viginti verò annis inter absentes: si tamen vtendi occasio sit, v. g. si habeas priuilegium decimas exigendi, aut Monasteria exempta visitandi, & longo tempore non vtaris. Priuilegia verò affirmatiua per merum non usum amittuntur, si vtendi non adsit occasio v. g. si quis habeat sanguinis iurisdictionem, & diuturno tempore nullum ceperit delinquentem. Adhuc ex Laymano.

Laym.

47. Litera ne fidei publica, siue saluus conductus expirat morte concedentis? Ex Saa respondeo non expirare.

Saa.

48. Facit Papa gratiam, committendo Episcopo examen: interea moritur Papa: expirat ne priuilegium? Idem Saa negatiuè respondet. Adicit gratiam præcedentem sequenti excommunicatione non auferri: impetratam autem ex falsa causa nullam esse; concessio item aliquo priuilegio intelligenda etiam concessa omnia, sine quibus non potest illud commodè fieri; præterea nomine marium fœminas etiam comprehendi; Papam denique non præsumi concedere exorbitantia, nec velle derogare iuri, aut præiudicare alicui nisi exprimat.

Saa.